

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxembourg) den 19. december 2018 — Caisse pour l'avenir des enfants mod FV og GW

(Sag C-802/18)

(2019/C 82/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Parter i hovedsagen

Appellant: Caisse pour l'avenir des enfants

Indstævnte: FV og GW

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den luxembourgske familiedyelse, der tildeles i henhold til artikel 269 og 270 i lov om social sikring, sidestilles med en social fordel i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen ⁽¹⁾?
- 2) I tilfælde af sidestilling er den definition af familiemedlem, der i medfør af artikel 1, litra i), i forordning nr. 883/2004 ⁽²⁾ finder anvendelse, til hinder for den bredere definition af familiemedlem i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽³⁾, idet sidstnævnte udelukker enhver selvbestemmelse for medlemsstatens vedkommende med hensyn til at definere familiemedlem i strid med, hvad der er fastlagt i samordningsforordningen, og subsidiært udelukker begrebet væsentligste forsørger i enhver betydning. Skal definitionen af familiemedlem, i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 1, litra i), i forordning nr. 883/2004 følgelig foretrækkes i lyset af sin specifikke karakter i forbindelse med en samordning af socialsikringsordninger, og bevarer medlemsstaten navnlig sin kompetence til at definere de familiemedlemmer, der udløser ret til familiedelsen?
- 3) Kan udelukkelsen af ægtefællens barn fra definitionen af familiemedlem i tilfælde af anvendelse af artikel 2, nr. 2) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF på familiedyelser og nærmere bestemt den luxembourgske familiedyelse anses for at være en indirekte forskelsbehandling begrundet i medlemsstatens nationale målsætning om at knæsette barnets personlige ret og nødvendigheden af at beskytte beskæftigelsesmedlemsstatens forvaltning, mens udvidelsen af personkredsen på anvendelsesområdet udgør en urimelig byrde for det luxembourgske familiedelsystem, som bl.a. eksporterer op mod 48 % af sine familiedyelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 20. december 2018 — AAS »BALTA« mod UAB »GRIFS AG«

(Sag C-803/18)

(2019/C 82/16)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Appellant i kassationssagen (sagsøgte i første instans): AAS »BALTA«

Indstævnte i kassationssagen (sagsøger i første instans): UAB »GRIFS AG«

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 5, og artikel 16, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at i forbindelse med forsikringsaftaler, der dækker store risici, kan en aftale om værneting i forsikringsaftalen, der er indgået mellem forsikringstageren og forsikringsgiveren, gøres gældende over for en person, der er forsikret i henhold til denne aftale, som ikke udtrykkeligt har underskrevet denne værnetingsaftale, og som har sit sædvanlige opholdssted eller hjemsted i en anden medlemsstat end forsikringstageren og forsikringsgiveren?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd Trnava (Slovakiet) den 21. december 2018 — DHL Logistics (Slovakia) spol. s r.o. mod Finančné riaditeľstvo SR

(Sag C-810/18)

(2019/C 82/17)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd Trnava

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o.

Sagsøgt: Finančné riaditeľstvo SR

Præjudicielt spørgsmål

Skal underposition 8525 80 91 i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽¹⁾ af 23. juni 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, således som den fremgår af de forklarende bemærkninger, der i 2011 er offentliggjort i henhold til denne forordning⁽²⁾ (Kommissionens meddelelse 2011/C 137/01), fortolkes således, at varer såsom de digitale videokameraer, der er genstand for den foreliggende sag, kan tariferes i denne underposition, selv om de kun kan optage og lagre video med en opløsning, der er mindre end 800 × 600 pixels, nærmere bestemt 720 x 576 pixels, og deres anden funktion — optagelse og lagring af stillbilleder — er begrænset til en opløsning, der er mindre end 1 600 x 1 200 pixels (megapixels)?

⁽¹⁾ EFT 1987, L 256, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2011, C 137, s. 1.
